

CEL DIÀFAN

En el cel diàfan de bon matí,
de silenci compacte embolcallada,
la natura dolçament és mostrada
com si aquell lloc atansés a la fi.

La rosada fulgia pel camí,
entre pètals de roses amagada,
pel lluc d'atzavara evidenciada,
com l'intuït preludi del destí.

El paisatge silent de camps de blat
cridava a fondre's en la llunyania
dins la calma serena del Callat.

Natura, el teu fort reclam sorgia
com desitjada enyorada beutat,
que dins l'encís dels grocs m'immergiria.

Rosa Fabregat